

Příloha k protokolu o SZZ č. ....

Diplomant: **Bc. Tereza Šachlová**

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Filozofická fakulta, Ústav kulturních studií

Obor: **Literárně-historická studia (LHSn)**

Datum odevzdání posudku: 29. 8. 2016

Vedoucí diplomové práce:
Mgr. Peter Chvojka, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Neomarxismus a psychoanalýza jako zdroje a inspirace Frankfurtské školy

.....
(téma)

Diplomová práce Terezy Šachlové si neklade za cíl porozumět myšlenkám kritické teorie frankfurtské školy, ale jde o zásadní krok dále, k východiskům, k paradigmatickým kořenům tohoto polymorfního útvaru, proudu oscilujícímu na hranicích filozofie, sociologie, psychoanalýzy aj. Nabízí se tak pochybnost, zda diplomantka ustojí daný rozsah, zda prokáže mimořádnou vyspělost nutnou k zdařilé prezentaci takto vymezeného kontextu.

Tereza Šachlová však předkládá text, který svědčí o vzácné kombinaci pracovitosti, péle, filozofické intuici a improvizaci proložené akademickou disciplinovaností. Celá kompozice práce prozrazuje schopnost razantního uchopení tématu. Pokud je vytyčena jakákoli relativnější teze, je vždy doprovázena přesvědčivou argumentací, podložená znalostí primární i sekundární literatury. Jen těžko bychom hledali nějaký kontroverzní výkřik pobízející k ostré debatě, spíše můžeme přijmout dialogický charakter práce a pozastavit se například nad trefným postřehem: „(...) když se podíváme na historii teoretických obrátů kritické teorie, jejich nástup se časově nekryl a nástupem v širším filozofickém a sociálněvědném světě, ale zpravidla o několik desítek let zaostával.“ (s. 15) (např. lingvistický obrat) Na druhé straně je od prvopočátku frankfurtská škola až extrémně interdisciplinárním proudem a zde naopak dobu jako by předběhla. Je možné poskytnout vysvětlení těchto extrémů?

Interdisciplinární přehled dokazuje sama diplomantka zvláště v kapitole 4. Inspirační zdroje kritické teorie: Hegel, Marx, Freud, Nietzsche. Cenné je zvláště to, jak jsou zmíněné osobnosti zaměřovány nikoli substanciálně, nejde o jakési medailonky, ale právě z perspektivy,

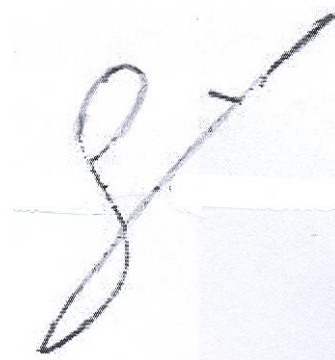
úhlu pohledu, konkrétně pohledu frankfurtské školy a jejího vývoje (např. Hegelova filozofie a její aplikace (odmetafyzičtění Hegela), s. 26., reaktualizace Marxe u Marcuseho, s. 37, komparace Freuda a Nietzscheho apod.).

Velmi inspirativně působí poslední kapitola, v níž se autorka zmiňuje o paralelách a rozdílech frankfurtské a Birminghamské školy. Důležitá je poznámka o novém vidění tzv. popkultury, o schopnostech „tvůrčího přidělování smyslu“, jež Adorno s Horkheimerem buď nedocenili, nebo průběh 2. světové války tuto kreativitu publika zastřel. Není zcela zřetelné k jaké variantě se autorka hlásí.

Práce je precizní jak po formální, tak i po sdělné stránce. Hlavní otázka vyplývající z předvedeného výkonu nespočívá v klasifikaci, ale v tom, jak se získanými schopnostmi pokračovat dál, která témata propracovávat podrobněji apod.

Práci **doporučuji k obhajobě.**

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

.....
podpis oponenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 29. 8. 2016

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------